

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dočelo na vse leta 25 K., na pol leta 18 K., na četr leta 6 K. 50 h., za en mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leta 22 K., na pol leta 11 K., na četr leta 5 K. 50 h., za en mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor anaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od pesterostopne poštit-vrate po 12 h., če so se oznanila tiska enkrat, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se tiska trikrat ali večkrat. — Doprni se izvole frankovati. — Dokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenštvo je v Knafevih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravljenštvo pa v pritličju. — Upravljenštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Novi člani gosposke zbornice.

Člane gospodiske zbornice imenuje cesar na predlog odgovornega ministrstva.

Zdaj je imenovanih 32 novih članov, in sicer:

Profesor na češkem vseučilišču v Pragi dr. Albin Brat; bivši istrski deželnji glavar dr. Matevž Campitelli; grško-katoliški škofer v Premsku Konstantin Czechowicz; komornik grof Rudolf Černin; sekcijski šef Viljem Exner; višji prekurator 1. avstrijske hranilnice na Dunaju, Moric Faber; profesor na češkem vseučilišču v Pragi, dr. Jan Gebauer; bivši minister, Hugo baron Glanz; državni poslanec, superintendent dr. Theodor Haase; opat premonstratenški v Teplici, dr. Gilbert Ivan Hellmer; predsednik zavoda stabilimento tecnico v Trstu Ivan vitez Hütterot; vodja justičnega ministrstva, dr. Fran Klein; tovarnar v Pragi, Fran Križek; profesor na vseučilišču na Dunaju, dr. Viktor pl. Lang; kuer-prior malteškega viteškega reda, princ Henrik Liechtenstein; profesor na vseučilišču v Gradcu, dr. Arnold vitez Luschin-Ebengreuth; infilirani dež. prelat in general viteškega križarskega reda v Pragi, Ivan Marat; komornik in član dež. kulturnega sveta tirolskega, baron Fran Moll; profesor na umetniški akademiji v Pragi, Jos. Myslbek; predsednik trgovske in obrtne zbornice v Libercu, Alojzij Neumann; tajni svetnik grof Karel Nostitz; bivši poslanik baron Marij Pasetti, bivši minister baron Alojzij Spens-Boden; gališki dež. poslanec grof Stanislav Stadnicki, knez in veliki mojster malteškega viteškega reda; grof Galeazzo Thun-Hohenstein; profesor na dunajskem vseučilišču dr. Karel Toldt; profesor na nemškem vseučilišču v Pragi dr. Josip Uibrich; komornik grof J. Waldstein-Wartenberg; predsednik tirolskega deželnega kulturnega sveta,

baron Alfonz Widmann; profesor na dunajskem vseučilišču, dr. Jul. Wiesner; bivši minister Henrik vitez Wittek in tajni svetnik, drž. poslanec grof Anton Wodzicki.

Med novimi peeri je en Italijan, pet Čehov, trije Poljaki in trinajset Nemcev, deloma liberalnih, deloma klerikalnih.

Državni osnovni zakon določa izrečno, da naj se pokličajo v gosposko zbornico možje, ki so si pridobili posebno znamenitih zaslug. O zaslugah nekaterih gori navedenih novih peerov je pač silno težko govoriti. Nekateri so res imenitni možje in vredni te časti, ki so je postali deležni, o drugih pa niti oficjalni komuniké, ki ga je izdalо ministrstvo, ne ve nikakih zaslug navesti.

Posebno značilno je, da je postal član gosposke zbornice nekdanji istrski dež. glavar dr. Matevž Campitelli. Ta mož je osivel v boju za svoje iridentovske ideale, v boju ne le proti istrskim Slovanom, ki ga po vsej pravici štejejo med svoje največje in najstrupenejše sovražnike, nego tudi v boju proti državi sami. O kakih zaslugah dr. Campitelli za cesarja in za državo še govoriti ni, ravno tako malo pa o kakih zaslugah za Istro. Campitelli je bil dolgo let deželnji glavar istrski. Ta dežela je po krvidi vladajoče klike ena najbolj zanemarjenih in zaostalih tako v gospodarskem, kakor v kulturnem oziru. Campitelli je ves čas svojega javnega delovanja delal samo na to, da ohrani laško oligarhijo na krmilu in ji omogoči izsestaviti in zatirati istrsko kmetsko prebivalstvo. Slovensko prebivalstvo Istro goji za tega človeka samo sovraštvo in zaničevanje, a dasi nima mož niti sence kake zasluge, je bil poklican sedaj v gosposko zbornico in uvržen med lorde avstrijskega cesarstva.

To imenovanje ostane še zanimalnejše, če se uvažuje, da je bil slovenski narod tudi pri tem imenovanju peerov zopet popol-

noma prezrt. Slovenski narod je edini narod v celi monarhiji, ki nima ne enega zastopnika v gosposko zbornici. Med temi lordi je dolga vrsta, ki nimajo druge zasluge, kakor da so bili slučajno rojeni kot aristokratije, ali ki so se kot spretni spekulantje nalezli denarja. Slovenci imamo več veleslužnih mož, ki bi pač zaslužili, da pridejo v gosposko zbornico, katere pa se dosledno prezira iz sovražnosti do slovenskega naroda. V gosposko zbornico se samo zato ne pokliče noben Slovec, ker se hoče s tem ponižati in žaliti slovenski narod.

Vojna ali mir?

Splošna mobilizacija.

Car je sprejel 15. t. m. ministra notranjih zadev in vojnega ministra. Pri tej priliki se je sklenila splošna mobilizacija. Iz Petrograda je došlo včeraj od merodajske strani poročilo, da je car ravnkar podpisal povelje o splošni mobilizaciјi celokupne ruske armade. Mobilizacija se urejavi 1. septembra t. l., ako se do tedaj ne sklene mir.

Za dispozicijo določeni pomorski častniki.

S carskim ukazom so za dispozicijo določeni: admirala Krjuger, poveljnik čnomorske divizije; Višnevetski, drugi poveljnik iste divizije; nadalje kapitana Guzevič, poveljnik »Pobedonošec« — povisan obenem za podadmirala v Baranovski, poveljnik »Prut«.

Mirovna pogajanja.

V seji mirovne konference 16. t. m. se je razpravljalo o točki 7. in 8., ki se bavite s kitajsko vzhodno železnico in z drugimi deli mandžurske železnice od prve mandžurske postaje do Dogričnje. Obe točki sta se po kratkem posvetovanju sprejeli, nekatere preporne zadeve pa so se izločile za poznejše razmotrivanje.

V včerajšnji dopoldanski seji se

je razpravljalo o članu 9., ki se nanaša na povrnitev vojnih stroškov. Govori se, da bo Rusija popustila japonskim zahtevam glede pravice ribolova v sibirskih vodah. Splošno se pričakuje, da se razgovor o ostalih točkah mirovnih pogojev dožene že jutri, nakar se konferenca odgoditi do ponedeljka, da morejo med tem delegatje vprašati svoji vlad za mnenje. Vse kaže, da se Rusija odpove Mandžuriji, da bi dobila od Kitajske le povrnjene neizmerne velike stroške, ki jih je imela z gradnjo mandžurske železnice. Baje se razne velesile prizadevajo, pregovoriti Japonsko, da se odpove vojni odškodnini, ter si poišče zadoščenja iz drugih virov. Ker pa Japonska vztraja pri svoji zahtevi, da se ji morajo izročiti vse ruske vojne ladje, ki so internirane v pristaniščih vzhodne Azije, se mirovna pogajanja najbrže razbijajo, ako se tudi Japonska odpove vojni odškodnini.

Sato, kakor Vite sta po včerajšnji konferenci izjavila, da so se dosedaj pogajanja povoljno razvijala ter je precej upanjs, da se dožene popolno sporazumljene.

Nasprotno pa poroča »Matice«, da je Vite izjavil napram njegovemu poročevalcu, da najbrže odpoteje z prihodnjim ponedeljkom iz Portsmouth. Sploh da ne razume, zakaj še Japonci nadaljujejo konferenco, ko so vendar že dobili ruski odgovor, da Rusija nikakor neče povrniti vojne odškodnine niti odstopiti otoka Sahalina.

Glede Sahalina je baje splošno mnenje na Ruskem, da otok ni nikakre strategične veljave in da kot bivališče kazencov sploh ne posluje ruske slave. Z ameriške strani se je namignilo, naj bi si Rusija in Japonska delili suvereniteto Sahalins; proti temu se je Vite najodločneje uprl.

Vite si je pridobil vse ameriško javno mnenje in časopisje. Vse vključno

Vitejeve lastnosti. Nasprotno pa se je dosedanje navdušenje za Japonce zelo ohladilo.

Neki odlični francoski diplomat je izpovedal, da ni smeti nič dati ne na izjave ruskih, ne japonskih mirovnih delegatov glede končnega izida konference. Oboji so v srcu uverjeni, da je mogoče dosegodi sporazumljene, sicer bi se sploh ne pogajali. Vse preporne točke, ki veljajo sedaj že za nesprejemljive, se odlagajo za konec seje.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 17. avgusta. V včerajšnjem ministrskem svetu se je razgovarjalo tudi o odgovoditvi državnega zabora. Ministrski svet je sklenil po daljši debati, da za sedaj ne kaže parlamenta odgoditi, ker je še vedno upanje, da sedanja večina vendar reši najnujnejše predlog. V posameznih ministrstvih se je že pripravil proračun za l. 1904.

Nekemu velikemu županu je povabil baron Rothchild, da je finančna katastrofa neizogibna, ako se ne naredi do septembra na Ogrskem red.

Jutri priredi baron Fejervary na čast cesarjevemu rojstnemu dnevu slavnostni obed, h kateremu je povabil tudi predsednika poslanske zbornice Justtha, ki pa je že v naprej opravil svojo odstopnost. Po obedu se odpelje Fejervary v Isil poročat cesarju o izidu zadnje ministrske konference.

Srbska skupščina.

Belgrad, 17. avgusta. Skupščina se najbrže že danes zaključi s kraljevim ukazom. Naloga skupščine je bila, da sestavi večino in omogoči parlamentarno vlado. Takoj v prvi seji se je razvnel boj za večino med neodvisnimi in zmernimi radikalci. Uspehl debate in mnogobrojnih glasovanj je bil, da je zmagala vlada, ki si je zagotovila večino za bodoče zasedanje.

Položaj v Macedoniji.

Carigrad, 17. avgusta. Velestive, ki so prevzele kontrolo nad makedonskimi financami, so ž

LISTEK.

Leonorina dota.

(Konec.)

Razlagi, da potrebuje Leonora za možitev nič manj kot tisoč kron dote, je sledil dokaz, obširen in dobro utemeljen dokaz, da je prav Ognjeslav Hruševč in nihče drugi doljan, darovati to doto. Argumenti, kateri je navedla Leonora, so bili tako izdatni in tako prepričevalni, da je moral vzpričo njih Ognjeslav Hruševč in utihnil. In ker je bil troskokatoliški vzgojen, je rad slušal tudi glas svoje vesti in ta glas mu je reklo: plačaj, drugače ti bo delala ženska vse življeno sitnosti.

»Bodi torej, se je končno odločil Ognjeslav. »Plačam ti tisoč kron dpravnine, enkrat za vselej, če mi odpričeš izjavo, da nimaš od mene ičesar več terjati. Seveda ti bom dodal tistih tisoč kron, kadar jih om imel, kajti to boš sama uvidela, a ti jih zdaj ne morem odšteti, ker h nimam.«

Leonor Kosmačin pa tega ni-

kakor ni hotel a uvideti, nego se je podvizišla dokazati Ognjeslavu svoje nenavadne dramatične talente. Dasi ni nikdar hodila po gledaliških deškah, dasi v svoji umetniški karijeri ni prišla dalje, kakor da je v možkih hlačah stala ob vhodu iz manče v cirku, je vendar napravila Ognjeslavu tako dramatičen prisor, da je mladi mož postal ves vrtoglav in je naposlед slovesno obljudil, da dobi Leonora Kosmačin naslednji dan zahtevani denar.

Več ur je Ognjeslav ves zbeganaval po mestu in si mučil možgane kako bi dobil potreben denar. A celo »zestoka piča«, s katerim je podigjal svoj razum, mu niso pomagala, da bi bil načel rešilno misel.

Tavaje od kavarne do kavarne, od gostilne do gostilne, je naletel na dobrega prijatelja in ta prijatelj, Ferdinand Čebula po imenu, mu je obljubil rešitev.

»Prepusti vse zaupno meni« je reklo Ferdinand Čebula. »Saj vč, da pravi »Daničar« ni nikdar v zadrgi za pomoč. Jutri popoldne ob 2. uri pride nekdo k tvoji Jeri —«

»Leonora ji je ime.« Tako se pač imenuje, a krščena je za Jero. Jutri torej pride nekdo k Jeri in ji proti primerni odpovedni izjavi izplača tisoč kron. Capito?«

Ognjeslav Hruševč sicer ni kapiral, ali imel je veliko zaupanja do svojega katoličkonarodnega pobratima in zato mu je radovljivo preustrel uravnavo te delikatne zadeve.

Naslednje jutro je stopil Ferdinand Čebula v zadohlo sobo imenitne hiše blizu Ljubljane, kjer je posestnik, žagar, mlinar, lesni trgovec in trgovsko Ferdinand Čebula se del za mizo in zajtrkoval šepeha s kruhom ter ga zalival s sliškovko.

»Kaj bi pa rad?« je vprašal Ferdinand Čebula neprisakovanega obiskovalca. Imel je starinsko navado, da je tudi visokošolec tikal, dokler niso dobili stalne službe, in je delal samo izjemo z lemenatarji, kateri je vikal. Dubovnike je seveda od kraja vikal.

»Gospod Hruševč je začel Ferdinand Čebula z veliko resnobo in

s patetičnim glasom govoriti. »Star moje prijateljstvo do Vašega sina mi veleva, da Vas strogo zaupno obvestim o stvari, ki zna postati usodenega pomena za prihodnost Vašega sina.«

»Kaj praviš?« se je čudil star Hruševč. »Kaj pa more nam nevarno postati? Moj fant je zdrav in če umrjem, dobi toliko hranilničnih knjižic, da jih bo cela skrinja polna.«

»Ali čemu ste ga potem dali študirat, gospod Hruševč, če ne zato, da postane enkrat imeniten gospod. Spravili ste ga z velikimi stroški tako daleč, da mu je zagotovljeno lepa prihodnost ali ga hočete zdaj sredi pota zapustiti?«

Matevž Hruševč je imel tako polna usta šepeha in kruhs, da je v ogovor zamogel samo nekaj zarenčati. Ferdinand Čebula je vsled tega mirno nadaljeval.

»Ravno zdaj, ko bi imel Ognjeslav nastopiti službo, v kateri postane gotovo že ekscelesen, se je saljibil z vso strastjo svojega čistega mladeničkega srca v neko ljubljansko gospodijo.«

»V kakšno gospodijo,« je emocije vprašal star Hruševč in ker ga je stvar začela zanimati, je na na vso moč hitel, da dobi prazna usta.

»Dotična gospodijo je poštena, ali revna.«

»Ti lump ti, ti, ti zlodej ti,« se je začel zdaj togotiti star Hruševč.

»Se tega bi bilo treba.«

»Ognjeslav se je z vso strastjo prve ljubezni okenil tega dekleta in jo hoče vzeti v zakon.«

Matevž Hruševč je planil poskonci s takšno silo, da je prevrnil steklenico z dvajset let staro žlahtno sliškovko.

»Iz tega ne bo nič. Iz te moke ne bo kruha. Pa če bi moral vzdigniti tak komisijon, kakršnega še ni videla kranjska dežela — iz tega ne bo nič in ne bo.«

imenovale svoje kontrolorje. Italija je imenovala za kontrolorja svojega generalnega konzula v Marzilju, Maisso, Francija svojega generalnega konzula v Solunu Steega, Anglija istotako svojega generalnega konzula v Solunu Gravesa. Nemčija še svojega kontrolorja ni imenovala.

Sofija, 17. avgusta. Turška vlada je razglasila, da je zadnji rok za vračanje bulgarskih begunov v drenopolski vilajet 14. september.

Atentat na sultana.

Carigrad, 17. avgusta. Belgijski poslanik je zasilišč bil belgijskega anarhista Jorisca, o katerem so počrnil turški listi, da je deloma že priznal atentat na sultana. Poslanik mu je prigovarjal, naj vse prizna ter mu zagotovil za ta slučaj, da bo popolnoma oproščen in takoj izpuščen. Toda Joris je zatrjeval, da ničesar ne ve in da ga imajo po nedolžnem zapretega. Iz tega se sklepa, da je bilo pravno Jorisovo priznanje le posledica turškega vplivljanja. Sedaj se z Jorisom lepo postopa ter je dobil večje dario v denaru.

Vstaja na Kreti.

Carigrad, 17. avgusta. Med angleško posadko in vstaši je bil spopad. Ranjen je bil eden angleški vojak, ubit pa eden vstaš. Od včeraj je resna bitka med rusko posadko in vstaši. Izid še ni znan. Pri prvem spopadu pri Retymnu so Rusi vrgli vstaše nazaj ter imeli štiri ranjene, dočim sta bila dva vstaša ubita.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 17. avgusta. »Rus poroča, da bodo volitve v novi državnem zboru indirektno po volitvih možah. Ždje volijo le v mestnih skupinah, tako da so židovski poslanci izključeni.«

Bukarešta, 17. avgusta. Med rumunskimi kmeti v Besarabiji se je začel splošni punt.

Ločitev Norveške od Švedske.

London, 17. avgusta. Ljudsko glasovanje v Norveški je imelo končni izid: 368 000 glasov je bilo oddanih za ločitev in 184 glasov proti ločitvi. Pri zadnjih volitvah v norveški parlament je bilo oddanih 236 641 glasov.

Norveški državni zbor se snide prihodnji ponedeljek. Vprašanje o obmernih trdnjavah se izroči mednarodni konferenci. Mogoča je še vedno mirna rešitev konflikta.

Dopisi.

Iz Železnikov. Podpisani pozivljem dotične osebe, ki meni nespametno in lažnjava pisma brez podpisa pošiljajo, da, kdor ima zoper mene in mojo ženo kaj, naj se oglaši pri meni na domu hišna št. 41 ali naj me pa v Škofjo Loko k sodnji klječe. Očita se mi v pismu, da imava jaz in moja žena veliko opraviti zaradi društva tretjega reda in zaradi

društva Marijine družbe. Moram reči, da naju ne briga nobena družba. Dotični pisatelj, ki je mani pismo poslal, naj prime sam sebe za nos in svojo kompanijo. Meni Marijina družba nič ni mar, kdor je pisal notico, katero je »Slovenski Narod« priselil, da so dekle Marijine družbe na pokopališču ciprese poškodovale, je vedel za resnico, ali mene zaradi tega pri miru pustite. Očita se mi, da jaz ob nedeljah med službo bojjo hodim po gostilnah gledat, kaj je priselil »Slovenski Narod«. Božji konzumari skrbite sami za se, ker sem jaz sam priča, med kolikimi službami božjimi ste že vi popivali. Vpraša me nadalje, kaj imam s konsumnim društvom, ali je moje ali Renovčeve. Jaz nisem še nikdar rekel, da je moje, Renove in njegova žena sta pa že pred dvema letoma pravila, da je »vse našek in sta tudi po tem ravnala. A jaz sem priča, ako je Renovčev, da je to očitna golufija. Jaz zahtevam v goštinstvih in na cesti mir. Ako ima kdo kaj zoper mene, je sodnija v Škofji Loki. Namesto da je Renovčev pred par leti tožil mojo mater in jo v škodo pripravil, naj bi bil mene, ker jaz sam sem tudi priča, ko je delal narobe kakor v Kani Galileji. Kdor hoče izvedeti kaj več o tem pismu, naj pride k meni na dom, ga mu bom prav rad pokazal. Ako to ne bo zadostovalo, drugič še kaj več. Bom pa še jaz povedal, kako Renovčev spirit prodaja.

Gabrijel Demšar,
mizarski mojster.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. avgusta,

— Cesarjev rojstni dan se je danes tudi v Ljubljani praznoval na običajni način. Cesar je danes dosegel starost 75 let.

— Katoliško tiskovno društvo v Ljubljani je imelo včeraj svoj občini zbor. To društvo ima na Kranjskem štiri tiskarne, knjigovezničko in več trgovin, leto za letom služi ogromne svote in odjeda poštenim narodnim obrtnikom zasluzek. Koliko mora to društvo zasluziti, se vidi iz tega, da ima uslužbenih v svojih podjetjih 114 oseb. Dočim daruje »Narodno tiskarno« vsako leto nad 2000 kron za različne narodne in dobrodelne namene, ni katoliško tiskovno društvo tudi letos niti krajevsko darovalo za kak dober namen, dasi bi moral v primeri z »Narodno tiskarno« darovati najmanj 16.000 kron. Tej stiskavosti in požrešnosti se ni čuditi. V odboru so namreč s am duhovniki. Ne enega civilista ni v odboru, ker duhovniki tudi klerikalnim civilistom ne zupajo toliko, da bi jih pustili v bližino korita. Obrtniki, katerim odjedajo podjetja katoliškega tiskovnega društva s nepošteno konkurenco zasluzek, pa naj si zapomnijo, da vodijo ta podjetja edino in izključno samo duhovniki.

— Glasilo dunajskega župana dr. Luegerja krščansko-socialni »Deutsches Volksblatt« piše o celjskih Slovencih tako nezramno, kakor morejo pisati le najzagriznejši nasprotniki Slovencev. Dovolj je, ako povemo, da njegova sramo-

tenja s pekienskim veseljem ponastikuje »Deutsche Wacht«, ki ima samo namen, slovenski živelj na Štajerskem ubiti. Mi pa hočemo le priti, da je »Deutsches Volksblatt« glasilo tistega Luegerja, katerega sliko je prinesel list za slovenski narod, »Slovenec! Komentara ni potreba nobenega, ker dejstva preglasno govore!

— Slovenjegrški okrajni glavar gospod Anton Čapek, katerega so zaradi njegovega korektrega postopanja Nemci in nemškutariji hoteli kar raztrgati in mu očitali razne nepravilnosti, je prosil pri namestništvu za uvedenje disciplinarne preiskave. Namestništvo je ugodilo njegovi prošnji. Natoleevalci imajo zdaj najlepšo priložnost, da dokažejo svoje obrekovanje!

— »Slava Prešernu!« Knjižica »Slava Prešernu!«, ki jo je napisal povodom odkritja Prešernovega spomenika g. E. Gangl, izide jutri. Naroča se pri »Društvu slovenskih književnikov in časniki karjev« v Ljubljani. Kakor smo že omenili, stane mehko vezani izvod te knjižice 60 vin., po pošti 5 vin. več; ako se narodi skupaj 50 knjižic, stane izvod 50 vin., ako se jih pa vzame skupaj 100, stane izvod samo 40 vin. Elegantno, v originalne platutije vezana po stane knjiga 1 K 10 vin., po pošti 10 vin. več. Naročnina naj se pošilja naprej, da se prihrani ekspediciji nepotrebnih sitnosti. Kdor naroča najmanj 50 izvodov skupaj, se mu določijo poštnine prosti. Nadejati se je, da bodo vsi krajni šolski sveti na Kranjskem, slovenskem Štajerskem, Primorskem in Koroškem storili svojo narodno dolžnost in naročili primerno število to knjižice, da se razdeli med šolsko mladino. V tem oziru apelujemo na našo rodoljubno učiteljstvo, da poskrbi vse potrebno. Knjiga se je že predložila dež. Šolskemu svetu v odobrenje in ni dvoma, da že v najkrajšem času izide uradni odlok, s katerim se krajnim šolskim svetom priporoča ta knjiga v nakup. C. kr. mestni šolski svet ljubljanski je že sklenil, da nakupi okoli 2000 izvodov, da se razdele med šolsko mladino. Isto so storili tudi že nekateri drugi krajni šolski sveti. Ker je natiseno samo 5000 izvodov, bo nemara zaloga skoro pošla; zato pozivljamo vse one rodoljube, ki si hočejo knjigo nabaviti, da to čim preje store, ker se sicer lahko pri godi, da ne dobe knjige, ki nemara ne bo izšla v drugem nastiku. Prosimo torej vnovič vse krajne šolske svete, korporacije, društva in posameznike, ki si nameravajo naročiti knjigo, da to nemudoma store, predno poide zaloga! Kakor smo že gori navedli, sprejema vsa naročila »Društvo slovenskih književnikov in časniki karjev« v Ljubljani.

— Odvetnik je postal post tot dissermina rerum in post tot disciplinarne preiskave, ki se je posredno slučaju vrnila v Trstu, znani ljudski prijatelj in zaradi nesposobnosti začasno umirovljeni sodni pristav dr. Poček.

— Umrl je včeraj zjutraj v Gradcu g. Jan Macák, c. kr. višji evidenčni nadzornik v p. v 67. letu svoje dobe. Pokonik je služboval več nego 20 let na Slovenskem, in sicer v Ljubljani in v Trstu, bil je vsakomur znan kot veden uradnik in

značajan narodnjak, vse ki so ga bliže poznali, so ga spoštovali kot vsornega prijatelja in blagega človeka. Bolehal je nad 6 let; smri nje gove družice gospa Franje Macákové, rojene Nollieve ga je posebno potra in od te dobe je očvidno pešal. Včeraj zjutraj je nagloma preminul, zadeva ga je srčna kap Blagemu pojniku bodi rajaran spomin!

— Pomiloščenja. Cesar je pomilostil povdom obhajanja svojega rojstnega dne v Kopru 5 kasnjev, v Gradišču 8, v Mariboru 2, v Begunjah 1 kasnjenko.

— Ljubljanska pošta. Vseled odločka poštnega in brzjavnega ravnateljstva v Trstu bo od 1. septembra poenšči ob nedeljah in praznikih poštni urad Ljubljana 2 (južni kolo) otvorjen za občinstvo, in sicer: za pisemsko in za vožno pošto od 9 do pola 12. dopoldne, za blagščišči in za brzjavni oddelki od 9. dopoldne do 1. popoldne.

— Veselice v Litiji in Nemci. V Litiji je nekaj ljudi, ki jih hode v oči vsaka slovenska narodna prireditve in ki kar gore za starikavo devico Germanijo. Preteklo nedeljo je bila veselica v gostilni pri Sajovicu. Neki nemški pobalin je posiljal celjski vahtarci skrajno nezramno poročilo, v katerem sramoti Slovence skozinsko. Naj litiji Slovenci temu smrkavcu nategnejo učesa, da si bo zopomnil drugič še taka perfidna sramotenja pošiljati v svet.

— Izlet »Gorenjskega Sokola« v Škofjo Loko. Škofja Loka si je nadela v nedeljo slavnostno lice. Vse v zavastah! Pri vhodu v mesto je stal slavolek in v bližini njega zbranih na stotine ljudstva. Škofjeloška »Čitalnica« je bila zbrana korporativno s svojo zavasto in ob njeni strani domoljubne na rodne dame. Znano vrlo gasilno društvo Škofjeloško je stalo v špalirju ob cesti. Živki godbe se zaslišijo. »Že gredo! zaščuni med množico. Ob ovinku prikoraka kranjska meščanska godba in za njo plapola zavasta, zadas pa stopa čeli »Gorenjski Sokol« na čelu mu starosta, g. Ciril Pirc. »Na zdar! Živok zaori iz sto in sto grl. Vse navdušeno pozdravlja Sokola. Spreved se ustavi. Zognjnim besedami pozdravi načelnik čitalnice, dr. Anton Arko, vrie Sokole. »Tu na pragu našega lepega mesta vas pozdravljamo; vas nositelje slovenske jakosti in zavestnosti,« je rekel med drugim načelnik čitalnice. Za nepridakovani lep sprejem se je zavahil starosta »Sokola«, g. C. Pirc, ki je z vazešenimi besedami tudi pozival, da bi se naj v Škofji Loki ustanovilo društvo »Sokol«, katero bi vzbujalo narodno zavestnost in pospeševalo člost telesa, ker v zdravem telesu biva tudi zdrav duh. Izrekel je starosta zahvalo narodnim damam, čitalnic in gasilnemu društvu in njega načelniku, gosp. Debeljaku. Narodne dame so pripeljele šopke dehtehih svetlic Sokolom in nato se je pomikal ves spreved v mesto. Sokoli so bili tu navdušeno pozdravljeni. Pred mestno hišo jih je pozdravil podžupan, gosp. Lovro Sušnik, z občinski odborniki in svetovalci. Starosta Sokolov se je tukaj ponovno zavahil za prelepi sprejem. Po kratkem odmoru se je pričela javna televadba na glavnem mestnem trgu. Nabralo se je na stotine občinstva, ki je pozorno in z vidnim zanimanjem gledalo vaje na orodju in za temi proste vaje. Izvajalo je vse vaje do 20 Sokolov, bilo

pa je vseh 30. Pogosti aplavzi so pričali, da je mnogo točk televadbe dobro izpadlo. Sokoli so se preobčili v hiši gospa Deisingerjeve. V sprevedu so odšla potem vsa društva na primerno okrašeni vrt pivovarna g. Smida. Nabralo se je kmalu občinstva poln vrt. Meščanska godba je pridno svirala lepe zbirke narodnih pesmi in druge poskodne komade. Čitalniški pevski zbor iz Kranja je vmes dovršeno zapel vse pesmi in s tem dal dosti pevskega užitka na navzadem občinstvu. Patje je vodil društveni pevograd, g. učitelj V. Rus. Razume se, da so prišle zavademu svetu mravlje v pete, kar pa se da pregneti le s pesmom. Grešni svet se je ves ukal na odru, ki je bil prirejen naščas za to. Ko se je stemnilo, užigal je gosp. lekar nar Burdich umetnali ogenj in švige so rakete v zrak. Le prehitro je bila ura četrtna 10, ko so se zbirali Sokoli za odvod. Odškolski so z zavasto skozi mesto med navdušenimi kljuci »Na zdar, Živok« in petjem pesmi »Hej Slovanci. Kranjski Sokolom je čestitati na takem izletu in izredni jih moramo najlastnike povabiti za njih požrtvovalnost. Iztakalo naj bude v zadoščenje in zadovoljstvo Škofjeloškom za njih zares imponanten sprejem. Posebna zasluga gre zavzeti čitalnici in gasilnemu društvu, potem pa gospodom dr. Arku, Lavriču, Sušniku, Gabru in drugim. Tudi narodne dame so častno vrabile svoje rodeljubije. Omenjeno bodi še, da so visele narodne zastave z vseh hiš, kjer je del spreved, izvzemši 3 ali 4 hiš. Čast zavednim meščanom!

— Na adreso južne železnice. Preteklo je že precej let, odkar se je otvorilo postajališče Planina med Logatecem in Rakecom. Z obilnimi troški so napravili Lažani in Jakovčani pot na postajališče, železnična uprava pa z ljudskimi novimi lezeni koliko z mogočnim samonemškim napisom »Warteraum«. Ker tu v vsej okolici ni nobenega pravega Nemca, zahtevamo z vso odločnostjo, da se v najkrajšem času napravi poleg nemškega tudi slovenski napis, ker drugače nekega lepega večera lahko izgine še sta. Čas bi pa tudi bil, da podobčina obnovi kažipot ob poti na postajališče ter odstrani oni križ, ki ga je obesilo neko prismode na kažipotni steber.

— Pri kopanju utonil. Dne 15. t. m. med 6 in 9. uro zjutraj je posel govedo 19 let stari Ernst Jurjevič s šestimi drugimi fanti na pašniku v Čirkniškem jazeru. Pri tej prilici se je kopal Ernst Jurjevič z dvema tovarišema v bližini 2 metra globoki in 7 metrov široki vodi. Dravskrat je Jurjevič preprial vodo, v trete so ga zaustile moči ter je izginil v vodi. Čez kake pol ure potem ga je Tone Truden potegnil iz vode. Po izpovedbi sorodnikov je bil Jurjevič božaston.

— Za telovadnico tržiškega »Sokola« so darovali: »Glasbena Matica« pri izletu v Begunje 41 K; g. dr. Jos. Furlan, odvetnik, 5 K; g. Matija Hladnik, 10 K; gg. Kalmus Fr. & Jos., 10 K; g. Fr. Ks. Souvan, 2 K; gosp. Ed. Slajmer, primarij, 10 K; g. dr. Andrej Ferjančič, nadsvetnik, 20 K; g. dr. Anton Šigelj, 4 K; vsi iz Ljubljane. G. Vinko Majdič, 50 K; g. dr. Valentijn Stempelj, 4 K; g. Weinberger Josip, 2 kroni; g. Ciril Pirc, 10 K; g. Janko Sajovic, 10 K; g. Mavril Mayr, 20 K; g. Hinko Suttner, 5 K; gg. Logar in Kalan, 4 K; g. Peter Majdič, 10 K;

ten je, kakor vi in kremenitega značaja kakor vi. Njega ne boste pregovorili.«

»Punc pa ne poznam«

»Veste kaj, gospod Hrušev, jaz sem sicer mlad, a zdi se mi, da se na tem svetu z denarjem še največ opravi.«

»Z denarjem se vse opravi,« je z globokim prepričanjem in odločnim poudarkom pritrtil Hrušev.

»Postusite torek z denarjem. Saj sem vam rekel, da je dekle revno. Tako je revna, da včasih še za krom pir nima.«

»Slišite, gospod Čebula, vi ste pa res pameten in značajan mladežnik.«

Zgodilo se je prvič, da je stari Hrušev kakega dijaka vikal in Ferdinand Čebula je to po vse pravici smatral kot dokaz, da je zmagal.

»Poseni pa menda ne bo, gospod Hrušev,« je nadaljeval z diplomatsko spremnostjo. »Veste taka ljubezen — tu kar vse gori — to je tak plamen.«

»Naj velja kar hoče,« se je rotil Hrušev. »Moja bo veljala, pa še gre zadnji rep iz hleva. Peljite me k punc!«

Točno ob 2 uri popoldne je stopil Matevž Hrušev v sobico Leonore Kosmačin.

»Ali ste vi tista punc, ki je mojega fanta zpeljala?« je vprašal stari Hrušev.

<

vsi iz Kranja. Gosp. Draksler Jakob, 2 K; g. Kejetan Pogačnik, 2 K, oba iz Novega mesta. Gosp. Jakob Sche-gula, 5 K iz Idrije. G. Fran Horvat, 3 K iz Radovljice. G. Vinko Reeman, 8 K; g. Viljem Pollak, 20 K; gospod Ford. Pollak, 2 K; g. Fran Ahačič, 10 K; g. Josip Reeman, 5 K; g. Josip Vidmar, 2 K; gosp. Karel Golmajer, 2 K, vse iz Tržiča. — Vsem tem plemenitim darovalcem se odbor najlepjih zahvaljuje in prosi, da bi jim sledilo še mnogo drugih, da bo mogoče telovadnico sezidati in opremi v vsem potrebnim.

— **Iz vipaških hribov.** Piše se nam iz Vrba: Hud boj, jemo pri nes s klerikalizmom. Naš far je najhujši agitator in želi poklerkaliti vse do zadnjega v občini. Pred kratkim se je vrnila veselica napredne stranke. Farja je zanimalo, kdo se je udeležil veselice, zato je vzel kuksko na oči in iz daljave operoval udeleženke. Trla ga je pa najbrž grozna jega radi velika udeležba in koval je že naklepe, kako bi bilo mogoče s takimi novimi belobubskimi sredstvi nastopiti proti liberalcem, ki se ne dočaja ukloniti klerikalni nasilnosti. Zato je bombardiral s prižnico veselico kot pravo vragovo preditev, ki je ljudem v škodo in pohujanje. Vkljub temu si upa ta človek govoriti, da je vsem enako dober in pravičen. Ko bi človek kot jazbec preživel svojo preteklost v gozdu v kakri duplini, bilo bi ga mogoče načarbiti s takim budalostnim govorjenjem. Njegove besede niso drugega nego bujskanje proti narodno-napredni stranki. Fanatične tercijalke, ki so bile že v dotiki s kašenskim zakonom, psujejo nas z opicami. To je posledica hujšanja našega popa. Ravnno tako so preprečili pretepi v najklerikalnejši vasi občine le nasledki verskega fanatizma. Zakaj je pa v manj klerikalnih in neklerikalnih vasih vse mirno? Kakor pa se čuti poklicanega naš dušni pastir, da seje veter med svimi verniki, tako gleda, da bi kolikor mogoče veliko denarja iz njih isprešel. Naj umira ljudstvo bede, ko to njemu mar, cerkev mora imeti nove zvonove, katerih je razen enega potreba ravno tako kot koža v zeleni. Stotaki če ne tisočki se morajo spraviti iz živiljavih trpinov, samo, da se njegova volja izpolni. Prepričan je naš pop, da je ljudstvo toliko bolj pokorne, ponijo in počivno, čim manj ima in čim bolj se čuti odvisno od duhovske skupine. Zato le denar sem, depriv za nepotrebne namene. Dokler je tita trina stari zvon, jo je bilo slišati v oddaljene vasi naše občine, zdaj pa ko bije na novi zvon, slišijo jo le oni, ki stanujejo okoli cerkve. A kaj to duhovnika mar? Denar ne gre iz njegovega žepa in če gre iz drugega, to njega ne boli. Zapomni naj si pa, da se bodo sčasoma odpreti tudi največji slepeci oči. Nasprotno pa se nikoli ne bo zgodilo, da bi ugonobil in zamoril v napredno misleči mladini njene vasišene ideale.

— **Utopljenko so našli** v bližini Ši. Petra pri Mariboru. Utopljenka je 22 do 25 let starca in je bila nekaj mesecov v drugem stanu. Najbrž je izvrnila samomor. Njene identitete niso mogli dognati.

— **V koruzi** je našel posestnik Anton Veđej pri Ši. Pavlu pri Četru neko žensko srednje starosti in nezavestno. Ženska je gotovo že dalje časa tam ležela, ker je bila

vsa pokrita z mrčesi in črvi. Ker je ni bilo mogoče spraviti k zaveti, prepeljali so jo v bolnico v Celje, a že medpotoma je umrla. Njene identitete še niso dognati.

— **Podporno društvo za slovenske dijake Koroške v Celovcu.** Porodili smo svoj čas, da se namerava ustanoviti na Koroškem podporno društvo za slovenske koroške dijake, zlasti za visokošole. To se je zdelo tembolj potreben, ker sta se podporni društvi za koroške dijake na Dunaju in v Gradcu prelevili teko, da podpirata samo Nemce, če pa kateremu Slovencu kaj dajo je namen, da jih potujiši in napravijo odvisne od sebe. Slovenska namera je pa zaspala vsled brezbržnosti starejših koroških Slovencev in koroški slovenski visokošolci so stradalni naprej. Zdaj je pa društvo začelo živeti. V odboru so možje, ki so vneti za slovenski inteligenčni naraščaj in ki bodo delali z vsemi možnosti, da postane društvo kreplja opora koroškim slovenskim visokošolcem. Zanimanje za to društvo je gotovo velike, ker je že na ustanovnem shodu pristopilo društvo šest ustanovnikov in mnogo rednih članov. (Ustanovniki plačajo 100 K enkrat za vselej, pravne osebe po 200 K, redni člani pa po 5 K letno.) Odbor se obršča do vseh Slovencev, naj bi podpirali to velevarno društvo za koroške Slovence, da bomo imeli čim več koroške slovenske inteligenčne. Doneske sprejema blagajnik, g. prof. Jos. Apich v Celovcu, Vetrinjsko predmestje št. 26.

— **Smrten padec.** 30letni ključar Vincencij Strasser stanujec v Solkanu je tako nesrečno padel z bicikla, da si je ubil črepino in na mestu mrtev obležal.

— **Na sumu, da so vohuni,** je bilo v pondeljek artovanovih v Puju sedem članov saratinskega vesiljskega kluba »Dia dora«. Ko so isprevideli, da je sum neopravičen, so jih izpustili.

— **Tekma v lepoti v Opatiji.** Preteklo soboto se je vrnila v Opatiji tekma v lepoti med damami, ki se zdaj tam nahajajo. Komisija je prisnila prvo dario gd. Lilly Sonnenfeld - Goldkind, drugo dario gd. Mary Merschall - Kitschelt in tretje dario gd. Charlotte Perczel.

— **Cirkus Lipót.** Prvi dve predstavi tega cirkusa sta pokazali, da je pot pršla zopet enkrat v Ljubljano družta, čije produkcije so vredne splošnega zanimanja. Vse produkcije se odlikujejo po točni in elegantni izvedbi in imajo posamežni artisti polno novih interesantnih stričev. Dresura mnogočtevilih in lepih konj je vzorna, jokeji so izvrstni, akrobatski, gimnasti, jahalka, žonglerji i. t. d. — vsi zaslужijo počast.

— **Pustolovec in tat ujet.** Dne 8. t. m. sta prišla v hotel pri »Slonu« dva tujos, si najela sobo in tam prebivala dva dni in dve noči. Prvi se je podpisal: Jakob Obratovič, posestnik, Split; drugi pa za Ivana Čačića. Obnašala sta se prav fino in si tudi dala imenitno streči, kar so hotelski uslužbenci prav radi storili, saj če more kdo popotovati iz Splita in se nastaniti v hotelu prve vrste, mora biti že kak boljši funkcionar ali pa mora imeti zasebno premozjenje, in taki ponavadi izpušte dober bakšč. Dne 10. t. m. pa je oba gospoda vzelna noč in niso ju več videli. Ostala sta dolžna za sobo, na-

takru Ivanu Sprinzu sta unesla, kar bi imela plačati za jed in pihač, a poleg tega še »napumpalac natakarja Jakoba Sedeja, da jima je posodil nekaj denarja, in seveda tudi ni ničesar dobil povrnjenega od posestnikov. Dne 12. t. m. pa je orozništvo pri St. Petru na Notranjskem artovalo nekega šloveka, ki je integrado ukradel v Postojni kolo in se z njim odpeljal proti Trstu. Artovanec se zove Jakob Obratovič, je 3 januarja 1880. leta rojen v Antonom, pristojen v Kotar v Dalmaciji in je baje kontorist, ki je pa že dlja časa brez dela in se najbrž ves čas preživlja s krajo in pustolovstvom. Vsekako je to isti Obratovič, ki se je par dui preje, kakor že povedano, izdal v hotel pri »Slonu« v Ljubljani za posestnika in bi bil tudi tukaj, gotovo kaj izmaknil, ko bi mu bila nanesla prilika. Le škoda, da tudi njegov tovarniški prišel v pest. Obračun je sedaj v zaporu pri c. k. okrajnem sodišču v Postojni in na se kaki eventualni njegovi »dobri čini« naznanijo navedeni sodniji. Artovanec je srednje, vitke postave, črno, redke brade in brk, nosi črn suknjič in tak telovnik in sive krizante hlače. Govori slovensko, hravščko, nemško, laško in francoško in se sklep, da je navihen tat koles.

— **Če se ga voznik naleže.** Posestnik Anton M. iz kodeljskega okraja je bil včeraj nekoliko pregloboko pogledal v kozarec in tako okajan sedel v mestu na voz in šel proti domu. Pri dolenskem kolo-dvoru je pa zavil na železniški progo, iz katere bi ne bil mogel izpeljati, ako bi mu ne bili pomagali železniški uslužbenci. Mož se je pa tudi dobro izkazal in dal oslužbenem 8 K napitnine in potem odpeljal po izjanški cesti. Danes zjutraj so pa dobili ljudje v obližju ljudeške šole na Barju v jarku voz s konji brez gospodarja, okoli voza pa je bil razstresen sladkor, kava in moka, kar je barianom prav dobro došlo. Voz in konje je potem nekdo spoznal na M-jeve in se peljal z njimi na nje gov dom.

— **Neumestna šala.** Danes zjutraj ob 1/3. je spred mestno prebivalstvo zbudil pok topa na Gradu in misilo se je, da kje gori. Tudi policija se je takoj informovala o ognju, ki je pa od čuvaja izvedela, da ni nobenega požara in da je moral top sprožiti kak nagajivec, kajti poleg žice, ki pelje od topa k čuvemu, se je našla palica, s katero je najbrž ponočnjak udaril po žice in s tem sprožil top. Dogodilo se je pa že tudi, da se je v žico zaletela nočna ptica in top sprožila.

— **Javno nasilstvo.** Danes ob polu 5. uri zjutraj je na Bleiweisovi cesti službojuči stražnik zasačil slaboglašno Pavline Kalčeve iz Draže pri Kočeviu in Uršiu Okroščkovu, rojeno leta 1847. v Ši. Rupertu v krajem okraju, ki ima za mesto prepovedan povratek, in obeh artoval. Ko pridejo do Marije Teresije ceste, je rekla Okroščkova: »Da-mo!« in v tem trenutku sta bili obe v begu. Ko je potem stražnik Okroščkovo ujel, ga je ta začela praskati po rokah in se trgati z njim. Ko ji je prišla na pomoč Še Kalčeva, stražnik ni mogel obeh ustrahovati in se je moral zadovoljiti samo z Okroščkovo. Kalčeva mu je pa pobegnila. Obesila že večkrat pred kaznovanim in še že večkrat po odgonu v svojo domovno občino, toda Ljubljana se jima

zabavala z živahnim natakarico, ki je drage volje prisedla k nama in vidši, da brat Viljem ni ravno prevelik počnjenjak, tudi včasih zinila kako besed, ki je kazala, da dekle ni prišlo pred kratkim izpod strogega nadzorstva skrbne matere. Brat Viljem je pa porabil lepo priliko in natakarico Mici vzel v svoje naročje, čemur se ona ni dosti protivila. In čemu tudi? Brat Viljem je postaven mladenič, prijaznega obraza in gibčnega jezika. Zato se ni čuditi, da je dekle, ko je dobilo nekaj vinja v lase, precej sumljivo se obnašalo proti svojemu čestilcu. Natvezila sva ji, da sva agenta, ki večkrat prideva v ta kraj.

Meni pa je danes srce težko zaradi snoči. Albini bi si ne upal povrediti brez ovinkov sinočnih dogodkov, kar znači, da nisem ravnal čisto prav. Pa kaj to! Človeku treba razvedritve in enakomernost dolgočasi. Zato sem pisal danes teti, naj mi pošlje v priporočenem pismu petak, da ga bom imel za največje potrebe.

Dne 11. decembra.

Snoči sem bil spet pri Albini. Kdo bi pa ne šel, če se mu vse tako počasi izteče! Z bratom Viljemom sva sknula skrivna vrata v noviciatu, skozi katera se pride na vrt. Za kaj

je tako priljubila, da je nikakor ne moreta zapustiti.

— **Tatvina.** Natakarici Ivanka Frankovi je bilo na Ambroževem trgu št. 7. iz odkljenje spalne sobe ukradeno novo krilo, vredno 6 kron. Tatka je znana.

— **Dolinsko gibanje.** Včera se je odpeljalo s južnega kolo-dvora v Ameriko 15 Slovencev in 6 Hrvatov. 9 Lahov je šlo v Kočevje, 12 pa na Bled. 40 Hrvatov je šlo v Št. Martin v Spodnji Avstriji k zgradbi železnice, 17 jih je pa prišlo nasaj. Danes dopoldne je šlo v Sehabs 32 Hrvatov.

— **Izgubljene in najdene reči.** Franciška Fiorjančičeva, klijančičarjeva žena, je izgubila denarico, v kateri je imela zlat za 20 K in za 1 K drobič. — Neki gospod je izgubil goldinast ščipalnik. Šolski učenec Jožef Kosak je izgubil srebrno remontoar uro, vredno 14 krov, katero je našel šolski učenec Avgust Šetina in jo oddal na magistratu. — Učiteljica gd. Amalija Tomčeva je izgubila črno denarnico, v kateri je imela 100 do 120 K denarja v zlatih in bankovcih po 20 K. Našel jih je zasebnik Stanko Snoj in oddal na magistratu.

— **Ljubljanske društvene godbe koncert za člane se vrši danes na vrtu hotels »Jažni kolo-dvora. Žaščetek ob 8 uri zvezder. Vstop za člane prost, na nečlane 40 K. Jutri v soboto je koncert društvene godbe v Šicariji. Začetek ob 7. uri zvezder. Vstop prost.**

— **Hrvatske novice.** — Odstop bana? Opozicionalni madjarski listi so prinesli vest, da je grof Pejacsevich podal baronu Fejervaryju demisijo, češ, da nasprotuje njegovemu prepricaju, da bi v ogrski krizi igral dvoumn vlogo; drugi viri pa poročajo, da je ban izjavil, da ne gre, da bi grof Hedervary vodil za kulisama hrvaške zadeve. Vladni listi pa zatrjujejo, da je vest o demisiji polnoma izmišljena. — Napredna stranka v Dalmaciji? »Jedinstvo« poroča, da začnejo s 1. septembrom v Splitu mladi politiki izdajati polmesečnik »Sloboda« kot glasilo nove napredne stranke. — Nove volitve v hrvaški saboru poroča »Obzor«, koumem oktobra ali v začetku novembra t. l. — Glede glagolice po ročni zadrški »Narodni list«, da se dela sedaj nekaj junktiv med tem vprašanjem in ogrskim vprašanjem. — Velik požar je upepelil v Lokvah (Gorski kotar) 31 hiš. Tudi neka oseba je zgorela.

— **Velikodusni dar.** Češki listi poročajo: Šoprega prestolonskega sosednika, kneginja Hohenberg, je prinesla s svojega romanca več steklenic ondotne »čudotvorne« vode ter podarila dve steklenici tudi polnišnicu v Benešavi za »zdravljenje bolnikov«. — In zdravnik so z ozirom na visoko dobrotnico vodo getovo z vidno hvaljnostjo sprejeli.

— **Ladja kraljice Drage.** ki so jo nedavno kazali za denar v raznih obdonavskih mestih in tudi na Dunaju, je sedaj v ladjedelnici v Budapešti. Prirejajo jo za prevožanje potnikov med Smederovim in Belgradom.

— **Glad na Španškem.** V raznih krajih Spanije sili glad kmetsko prebivalstvo, da je zadealo ropstvo in kasti. Ako koga založe pri kradio ter ga zapro, pridriži množica gladnega proletarijata k uradom ter se prijavila za sokrivo. Na ta način pridejo v zapore, kjer jim vsaj stradati ni treba.

* **»Čiste« volitve na Ogrskem.** Ogrska vlada ima vključiv pasivni rezistenci dovolj denarja za volitve. »Magyarország« poroča, da je prišel k slovaškemu kandidatu Stodoli agent njegovega protikandidata, ministra Lanyija ter mu ponudil 60 000 K, ne zato, da bi odstopil, temveč le za to, da bi ne agitiral proti Lanyiju ter bi ne imel agitacijskih shodov. Stodola je ponudbo odklonil, a kurija — pravilist — bo imela vrsto dovolj, da Lanyijev mandat razveljavi.

— **Izpred sodišča.** Kazenske obravnavne pred deželnim sodiščem.

Leopold Pajsar, znani delomrček iz Ljubljane, je izmaknil Antonija Kikelja iz jenega zaprtega stanovanja 3 zlate prstane, več parov rokavic, dežnik in še nekaj drugih reči v skupni vrednosti 38 K 10 v. Pajsar priznava tatvino; obsojen je bil na 6 mesecov težke ječe.

Janez Rozman, čevljarski posložnik v Tržiču, je vedoma nepriznaten kot priča zaslišan pred sodiščem trdi, da je v času, ko je dinaril pri trgovcu Sitarju, šel samo enkrat s samokolnicu po apno, katero je pa v Sitarjevi, ne pa v Rozmanovi jami našel. Šele ko je sodnik odredil zaslišanje prič na licu mesta, je resnico izpovedal, da je res

v Rozmanovi jami 2 samokolnici apna naložil, da je pa to v pisanosti storil. Obsojen je bil na 1 mesec ječe.

Ana Eržen, dekla v Postojni, je svoji gospodinji izmakhnil jopič, predpasnik, in blaga za dve obleki, nato zapustila službo in prišla v Ljubljano, kjer je Marija Medle vzel 5 robcev. Obsojena je bila na 6 mesecov težke ječe.

Janez Gostiša, kočjarja sin v Kalejih, je fanta Josipa Molka z nožem med rebro dregnil in ga lahko poškodoval, ker ni hotel na Gostiševu prigovarjanje pomagati gornjelogaških fante prepoditi, ki so po domači vasi rogovičili. Obsojen je bil na 1 mesec zapora.

Jakob Lah delavec iz Mosta, je v Poljanah Antonu Zamenu tako s polenom po desnih podlehtih udaril, da se mu je prelomila podlehtna kost. Jezen je bil, ker je Zamen vrgel na steklenico špirita, katerega je on plakal. Obsojen je bil na 6 mesecov težke ječe.

Jožef Križman, blapec iz Udja, je prišel due 3. mal. srpanja k Ivanu Delukevju v Ljubljani in mu rekel, da je zvedel, da je on našel pri ljudski veselici za Prešernov spomenik zlato uro, da mu naj uro izroči, kar je Deluke storil. V resnici je pa uro, vredna 170 kron, bila last trgovskega potovalca gospoda L. M. Zato sleparstvo je bil obsojen Križman na 4 meseca.

— **Telefonska in brzejavna poročila.**

Lvov 18. avgusta. Gališki deželní zbor se skliče med 20. in 20. oktobrom.

Budapešta 18. avgusta. Vrhovni župan Markus je izrekel

Borzna poročila.

Ljubljanska
"Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kursi dñn. borze 18. avgusta 1905.

Malošeni papirji.	Danes	Blags
4% majeva renta	100-55	100-75
4% srebrna renta	101-15	101-35
4% avstr. kronska renta	100-60	100-80
4% zlata	119-55	119-75
4% ograka kronska	98-60	98-80
4% zlata	115-75	115-95
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	100-
4% posojilo mesta Split	100-60	101-60
4% Zadar	100-	100-
4% bos.-herc. žel. pos. 1902	101-	102-
4% češka, dež. banka k. o.	100-25	100-85
4% žel. ž. o.	100-25	100-85
4% z. p. g. d. hip. b.	100-95	101-95
4% pešt. kom. k. o.	100-	100-
10% pr.	106-35	107-30
xast. p. m. Innerst. hr.	100-50	101-60
4% ograka cen.	100-25	100-70
dež. hr.	100-	101-
4% z. p. m. ogr. hip. ban.	100-10	101-
4% obič. ogr. lokalnih ž. leznjev d. dr.	100-	101-
4% obič. češke ind. banke	100-75	101-75
4% prior. Trat-Poreč lok. žel.	99-90	100-
4% prior. dol. žel.	99-60	100-
8% juž. žel. kup.	818-75	320-75
4% avst. pos. za žel. p. o.	101-20	102-

Srednje od 1. 1860 ¹	191-	193-
" 1864	293-	295-
tziske	165-90	167-90
zem. kred. I. emisija	301-	309-
" II.	302-	310-80
ogr. hip. banke	266-	273-
srbske à frs. 100 ²	102-	107-90
turške	141-75	143-75
Basilika srednje	26-	27-50
Kreditne	475-	482-50
Inomorske	78-	83-
Krajkovske	88-25	94-25
Ljubljanske	65-50	69-50
Avt. rud. križa	54-25	55-75
Ogr.	34-75	35-75
Rudolfove	62-	66-
Saleburške	74-	78-
Dunajskie kom.	135-	142-50
Delnice		
Južne železnice	88-	89-
Državne železnice	671-50	572-50
Avtro-ogrskie bančne delnice	1631-	1641-
Avtro. kreditne banke	667-50	668-50
Ogrske	782-	783-
Zivnostenske	246-50	247-50
Premogok v Mostu (Brž.)	672-	576-
Alpinške montan	536-50	537-50
Praške žel. inždr. dr.	2747-	2754
Rims-Murányi	549-50	550-50
Trbovške prem. družbe	285-	287-
Avtro. orodne tovr. družbe	569-	562-
Ceške sladkorne družbe	159-	161-
Valute		
C. kr. sekčin	11-35	11-39
20 franki	19-10	19-14
20 marke	23-44	23-53
Sovereign	22-93	24-01
Marke	117-20	117-40
Lakički bankovci	95-40	96-60
Rubli	253-25	254-
Dolarji	4-64	4-

Meteorološko poročilo.

Temperatura na morju 20.8. Srednji temenit na 7860 m.

Avto	Čas	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetovi	Nebo
17.	9. av.	735-8	17-0	brezvetr.	pol. oblač.
18.	7. vj.	736-2	14-9	sl. svzh.	oblačno
	2. pop.	736-7	23-2	sl. svzh.	pol. oblač.

Srednja včerajšnja temperatura: 17.9°.
normske: 18.7°. — Padavina 0.2 mm.

Lovro Verbič, c. kr. davkar v Škofiji Liki, naznanja v svojem in v imenu svoje rodbine vsem dragim znancem prečaslosti vest, da je njihov preljudni sin, oziroma brat, gospod

Leon Verbič

učitelj na petrazdreni ljudski šoli v Črešnjevcu pri Il. Bistrici

dne 17. avgusta ob 3. uri popoldne previden z zakramenti za umirajoče v 24. letu svoje starosti, po kratki a mučni želostni mirni v Gospodu zaspal. Pogreb predvrga rajnica bo v soboto, dne 19. avgusta ob polu 6. uri popoldne iz hiše žalosti. Venci se hvalno odklanjajo. Prositi se tihega sožalja.

V Škofiji Liki, 18. avg. 1905.

Zahvala.

Povodom bolezni, smrti in pogreba naše preljudljene sopoge, oziroma matere, hčere in sestre, gospo

Line Lenčkove

nam je došlo toliko izrazov presrečnega sočutja, da nam ni mogoče se za vse takoj posebej zahvaliti.

Izrekamo torej tem potom vsem onim, ki so nam v teh trdkih urah lajali žalost, našo prešerni zahvalo, zlasti se najtoplejše zahvaljujemo vsem darovalcem vencov in škopov, kakor tudi gospodom lovecem, pevcem in gaislicem, ki so tako ginalivo izkazali pokojnici zadnjo čast.

Škofija Liki, 17. avgusta 1905.

Redbina Lenček-Kocelijeva.

Gostilna

v bližini Ljubljane, z lepimi prostori, vrtom, keglijščem, ledencu in hlevom se odda pod zelo ugodnimi pogoji takoj na račun. — Samo gostilničarka, ki je dobra kuharica, se sprejme. Kje — pove upravnštvo "Slov. Naroda". 2008-1

Kje — pove upravnštvo "Slov. Naroda". 2008-1